

La Bassa de les Olles és un esplèndid paratge natural. FOTO: JOAN REVILLAS

Ubicació

Un gran ventall d'aus

● Aquesta extensa àrea comença a la platja de l'Arenal de l'Ampolla i s'estén fins al Goleró, comunicant amb la badia del Fangar.

Bassa de les Olles

UN LLOC MÀGIC ON VAIG GRAVAR 'FINS A LA FI'

MARIA JACOBS
Cantautora

Un indret especial. M'hi escapo quan puc perquè t'aporta tranquil·litat i és digne de perdre-s'hi

M'encanta observar, descobrir i redescobrir indrets i noves coses, així que quan em pregunten per un lloc ideal us diria que tot! Tot? Sí, tot arreu. M'adapto fàcilment allà on vagi perquè em defineixo molt tot terreny. Però si insistiu en alguns llocs molt especials... us recomano tafanejar per la nostra província de Tarragona on tenim de tot, la plana, el mar i la muntanya.

Precisament ara venim d'una situació insòlita de confinament, una situació que fa que apreciem més el que tenim a la vora i valo-

rem aquells moments o llocs on els peus ens han portat. Ara mateix estic pensant que com que la música és una part molt important de la meua vida, sempre hi ha indrets especials que m'agraden moltíssim i que vull que quedin per sempre i donin color a les meves cançons. Així que quan he de fer el videoclip de cada cançó viatjo cap a diferents indrets, per a mi tan màgics, i comencem a treballar-los per poder també donar-los a conèixer.

En concret, avui n'he escollit un. Es tracta de la cançó *Fins a la fi* del

primer disc, que vaig cantar juntament amb en Guillem Solé, cantant de Buhos. És un lloc on m'escapo quan puc perquè és digne de perdre-s'hi. A més és un lloc on et pots relaxar.

Es tracta de la Bassa de les Olles. Per a mi aquest lloc és una increïble manera d'apreciar la bellesa natural. Quan vam fer el rodatge ens van acompanyar gent autòctona del Delta, gent amable, atenta i oberta. Portàvem mesos preparant el rodatge del videoclip. Teníem la parella, els ballarins, els preparatius, el vestuari... i el ma-

teix dia al matí la protagonista del vídeo ens va comunicar que no es trobava bé. Ella era de Tortosa i desplaçar-se fins al lloc ho tenia a prop i relativament fàcil. Vam buscar una altra parella per si de cas. I, sí, a la tarda la noia es va trobar millor i va poder venir. Allà vam anar amb caic i ens vam mullar, vam passejar per la zona, vam anar amb bicicleta... va ser una tarda molt bonica. Hi havia mosquits però anàvem preparats i portàvem repel·lent. Ens anàvem canviant de roba al cotxe i va ser una gran experiència. Crec que

vam començar a les quatre de la tarda, just després de dinar. Feia molta calor. I vam acabar tard, a l'hora de sopar.

Jo crec que quan hem de viatjar és com posar-nos a sobre unes ales que, a banda de fer volar els sentiments i la imaginació, ens porten a conèixer, a compartir felicitat i a enamorar-se d'altres costums o tradicions, menjars, natura... llocs que et deixen bocabadat, llocs que et marquen de per vida. En realitat, no hi ha cap nova aventura que et deixi indiferent. Ara bé, la cosa està en captar cada moment i assaborir-lo. Personalment, us he de confessar que a mi aquest indret em dona una bona dosi de pau i relaxació. D'altra banda, com que hem de tenir cura de la nostra salut física i mental, què us sembla la meua proposta? La qüestió és tancar els ulls, respirar profundament i gaudir. Hi ha una cita, que no sé de qui és ni d'on ve, però m'encanta. Diu: «Com més llegeixes, més saps. I com més aprens, a més llocs vas». I realment és així.

Els bons moments a la vida van i venen, els records romanen, perquè sempre et deixen marques al cor. Avui, parlant-vos d'uns dels meus llocs preferits, surten de nou aquelles sensacions i records que porto a dins. Ben cert és que a la vida no es tracta de només existir sinó de viure-hi plenament.